

Közösségi alkalmaink a héten

Szerda	18.30 Felnőtt katekézis
Péntek	14.45 Felső ifjúsági csoport (szentségekre is készülők) 18.00 Gimnazista és egyetemista csoport, az alkalom az esti szentmisével kezdődik
Szombat	10.30 Ministráns-foglalkozás (mise után)

Hirdetések

- Január 1 hétfő (Szűz Mária, Isten anyja) és január 6 szombat (Vízkereszt) parancsolt ünnepek!** Ezeken a napokon nincs elővételezett vasárnapi mise, hiszen az ünnepről kell venni.
- Jövő vasárnap Urunk megkeresztelkedésének ünnepe lesz,** amely egyben az évközi, „farsangi” időszak kezdete is.
- A héten **elsőpéntek** lesz, vagyis reggel 7 és 18 órakor lesznek szentmisék a templomban. Az esti szentmise már Vízkereszt ünnepéről lesz elővételezve.

Ünnepi miserend

Széchenyi úti kápolna

január 1	(hétfő)	8.30h
január 6	17h (Vízkereszt)	
január 7	fél9 (Urunk megkeresztelkedése)	

Templom

január 1	fél8	fél10	18h
január 6	fél10	18h	
január 7	fél8	fél10	18h

TANÍTVÁNY

A CEGLÉDI, A CSEMŐI ÉS A NYÁRSAPÁTI KATOLIKUSOK HETI ÉRTESÍTŐJE

2017. december 31. IX. évf. 44. szám

CEGLÉDI RÓMAI KATOLIKUS PLÉBÁNIA

2700 Cegléd, Kossuth L. tér 3. +36-53-311-140

<http://www.cegledplebania.hu>

szecsodi.peter@vaciegyhazmegye.hu

Szent Család vasárnapja

Mikor pedig elteltek a tisztulás napjai, Mózes törvénye szerint felvitték őt Jeruzsálembé, hogy bemutassák az Úrnak, amint az Úr törvényében írva van: „Minden elsőszülött fiúgyermek az Úrnak legyen szentelve”, és hogy áldozatot mutassanak be, amint az Úr törvénye mondja: „Egy pár gerlicét vagy két galambfiókát”. Élt pedig Jeruzsálemben egy ember, Simeon volt a neve, igaz és istenfélő férfiú, aki várta Izrael vigasztalását, és a Szentlélek volt benne. A Szentlélek kijelentette neki, hogy halált nem lát, amíg meg nem látja az Úr Felkentjét. Ekkor a Lélek ösztönzésére a templomba ment. Amikor szülei bevitték a gyermek Jézust, hogy a törvény szokása szerint cselekedjenek vele, karjaiba vette őt, és Istent magasztalva így szólt: „Most bocsátd el, Uram, szolgádat a te igéd szerint békességben, mert látták szemeim a te megváltásod, melyet minden nép színe előtt készítettél, világosságul a pogányok megvilágosítására és dicsőségére népednek, Izraelnek”. Apja és anyja csodálkoztak mindazon, amit róla mondtak. Simeon megáldotta őket, anyjának, Máriának pedig ezt mondta: „Íme, sokak romlására és feltámadására lesz ő Izraelben; jel lesz, melynek ellene mondanak; és a te lelkedet tör járja át -- hogy nyilvánosságra jussanak sok

szív gondolatai.” Miután mindent elvégeztek az Úr törvénye szerint, visszatértek Galileába, az ő városukba, Názáretbe. A gyermek pedig növekedett és erősödött, telve bölcsességgel, és az Isten kegyelme volt vele.

Útravaló

A mai ünnepen két „szentcsaládot” állít elénk Lukács evangéliuma. Mindkettő a keresztény családok mintája és élete kell, hogy legyen, ha Jézussal együtt célhoz akarunk érni.

Az első a **zarándoklatra induló** család. Mindannyian az Isten kultikus törvényének megfelelően mennek, hogy megünnepeljék az egyiptomi szabadulás ünnepét. József és Mária VISZIK a gyermek Jézust, hogy bevezessék a választott nép vallási életébe. Óvják, vigyáznak rá, maguk között tartják, mert az Atya rájuk bízta, és ők ezt az örömteli feladatot boldogan élik meg. A mennyei Atya nekünk is odaajándékozta Szent Fiát, hogy magunk között tartsuk a kölcsönös szeretet által. Ránk bízta, hogy vigyázzunk rá, hogy örömmel hordozzuk, és mutassuk meg a világnak, hiszen Ő nem csak a mi ajándékunk, amit kisajátíthatunk, vagy bezárhatunk, hanem a világ világosságaként jött hozzánk. Nekünk adta önmagát, hogy az így elnyert örömbe másokat is részesítsünk.

A másik szentcsalád a **visszatérő** család. Amikor megtalálják a Fiút a templomban, az már nem József és Mária fia, hanem az Örök Atya Fia. Megértik, hogy most már nem csak védeni és táplálni kell őt, hanem hallgatni rá, követni őt. Teljesen új viszony alakul ki közöttük, és ez már a születendő Egyház képe, ahol Krisztus van a középpontban és mindenki egymással egységben követi Őt. Nekünk is tovább kell lépnünk a karácsony kis Jézusától, akit szeretettel magunkhoz öleltünk és örömmel babusgattunk. Oda kell mennünk a megváltó Krisztushoz, aki az üdvösség útján vezet

bennünket, az ő családját, ahol a mi kis családunk a többiekkel eggyé válva, EGYHÁZZÁ válva követi mesterét a Mennyei Jeruzsálem felé.

Böjte Csaba gondolatai

Pár gondolat még a gyereknevelésről: milyen szép, hogy amikor a kis Jézus elveszik, nem esik Mária Józsefnek, „Milyen férfi vagy te, a teremtés nagy koronája, így lehet rád bízni a gyermeket!”. És ugyanígy József sem kezdi el, hogy „Mit tudom én, mit kokettáltál a Szentlélekkel vagy kivel, halvány gőzöm sincs, honnan az a gyerek, fújd fel, én elmentem!” Milyen jó, hogy ők nem így civakodnak! Megfogják egymás kezét, baj van, gond van, meg kell oldani. Összetartanak. Együtt indulnak el megkeresni a kis Jézust. Képzeljük csak el, hogy eltelt egy nap, és nincs meg a kis Jézus. Összebújnak egy fa alatt (akkor nem voltak motelek), imádkoznak. Másnap folytatják a keresést, és harmadnap sem adják fel, nem mondják azt: „Isten adta, Isten elvette, legyen áldott az Úr neve!” Nincs bennük fatalizmus, hogy ha az Úr akarja, akkor megkerül, ha nem, akkor nem. Keresik a maguk kis egyszerű eszközeivel, hisz nem volt hangosbemondó, rendőrség. Keresik az Istent a földön.

Milyen szép, amikor megtalálják! A végtelen alázat, amivel köszöntik: „Nézd, atyád és én aggódva kerestünk, miért tetted ezt velünk?” A család békéje újból helyreáll. Azt írja a Szentírás, hogy hazamentek, és Jézus növekedett bölcsességben és kedvességben, a szülei és mindannyiunk örömére. Én azt gondolom, hogy még a názareti csendes életbe is belefér néhány ilyen jeruzsálemi kiruccanás, aggodalom, nehézség, válság... Milyen szép, hogy nem egymásnak esnek ezek az emberek, hanem együtt oldják meg a feladatokat, gondjaikat és bajaikat! Nagy-nagy szeretettel és örömmel állítom mindannyiunk számára példaképül ezt a názareti csendes életet.